

5. Al cincilea motiv, prin care se invocă faptul că Consiliul nu dispunea de un temei juridic adecvat pentru adoptarea celei de a opta decizii de modificare și a celui de al optulea regulament de modificare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe comiterea unui abuz de putere de către Consiliu.
7. Al șaptelea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, garantat la articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât măsurile restrictive reprezintă o restrângere nejustificată și disproporționată a acestui drept, *inter alia* deoarece: (i) nu se sugerează că fondurile pretins deturnate de către reclamant ar fi fost transferate în afara Ucrainei și (ii) nu este necesară și nici adecvată înghețarea tuturor activelor reclamantului, din moment ce autoritățile din Ucraina au cuantificat în prezent valoarea pagubelor pretins suferite a căror recuperare se urmărește prin acțiunile penale pendinte împotriva reclamantului.

-
- (¹) Decizia (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2020, L 71, p. 10).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2020, L 71, p. 1).

Acțiune introdusă la 18 mai 2020 – Ruiz-Ruiz/Comisia

(Cauza T-293/20)

(2020/C 222/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Țările de Jos) (reprezentant: M. Velardo, avocat)a

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 23 mai 2019, prin care a fost exclusă de la concursul EPSO/AD/371/19 pentru motivul lipsei de experiență profesională;
- anularea deciziei din 20 septembrie 2019, prin care a fost respinsă cererea de reexaminare a excluderii sale de la concursul EPSO/A/371/19;
- anularea deciziei din 7 februarie 2020, prin care a fost respinsă reclamația formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut.

Se solicită, de asemenea, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea anunțului de concurs.
 - În această privință, se arată că, în pofida epuizării celor două căi de atac de natură internă [cererea de reexaminare formulată în fața comitetului de selecție și reclamația formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut], încă nu este clar care este criteriul specific care nu ar fi fost îndeplinit prin raportare la experiența profesională a reclamantei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității.
 - În această privință, se arată că comitetul de selecție are obligația de a garanta că aprecierile sale cu privire la toți candidații examinați sunt efectuate în condiții de egalitate și de obiectivitate și că criteriile de apreciere sunt uniforme și aplicate în mod coerent în privința tuturor candidaților. Or, îndepărtându-se de cuprinsul anunțului de concurs, comitetul de selecție nu a asigurat obiectivitatea și imparțialitatea aprecierii criteriilor specifice, aceasta desfășurându-se în afara legii speciale a concursului.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a principiului conex al egalității între părțile în proces (articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale).
 - În această privință, se arată că comitetul de selecție al concursului a motivat într-un mod extrem de sumar decizia atacată, prin care s-a respins cererea de reexaminare formulată de reclamantă. Astfel, în afara unor afirmații cu caracter general și a unor indicații precum că fuseseră stabilite criterii de selecție al căror conținut nu a fost specificat, nu a fost furnizată nicio explicație precisă care să îi permită reclamantei să înțeleagă motivele care au condus la adoptarea deciziei luate în privința sa. Prin urmare, se poate deduce, potrivit reclamantei, că reexaminarea nu a avut de fapt loc, ceea ce încalcă dreptul la apărare al reclamantei și însuși anunțul de concurs care prevedea reexaminarea ca instrument de protecție a candidatului.
 - Decizia AIPN din 20 septembrie 2019 ar fi la rândul ei lipsită de orice motivare, aceasta neexplicând nici ea criteriile stabilite de comitetul de selecție în completarea celor din anunț și nefăcând nicio referire la experiența profesională concretă a reclamantei, iar aceasta în pofida descrierii ei detaliate în actul de candidatură. Pe de altă parte, AIPN nu s-ar fi întemeiat pe un cadru factual și juridic complet, întrucât a luat în considerare numai decizia inițială din 23 mai 2019, neefectuând nicio analiză sau apreciere cu privire la reexaminare.
-